

at den var sådan meget alvorlig for dansk erhvervsliv. Vi skal ikke overhøre nogen af de ting, der bliver sagt af dansk erhvervsliv. Jeg har bare – og det nævnte hr. Bjørn Elmquist, jeg står meget gerne ved det – advaret imod det synspunkt på et tidspunkt, hvor man ikke kan se én side i en avis uden at læse succeshistorier fra dansk erhvervsliv: Nu går det godt. Nu er der øget vækst. Nu foretages der investeringer. Nu er der så og så mange procent, og danske virksomheder har den højeste rate i Europa med hensyn til deres forventninger til uddannelsesbehov, beskæftigelse osv. næste år.

Vi må bare ikke skabe en ligegyldighed om velmente og berettigede indvendinger, og det løber man altså en risiko for, hvis man ustandselig fremhæver, at nu er det hele lige ved at bryde sammen. Det er det ikke! Men vi skal være opmærksomme, og selvfølgelig ved enhver, at valutakursen er noget, der gør, at det er noget op ad bakke på nogle markeder. Som jeg plejer at sige: Regeringen ved det godt, vi forstår det så godt, vi er da ikke tonedøve. Vi er bare ubønhørlige, for vi rokker ikke ved det. Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at have en så god optræden udadtil, så den danske krone fortsat er anerkendt og alle kan se, vi har styr på økonomien. Det er sandelig en fornem målsætning. Så skal vi selvfølgelig også være påpasselige på andre områder, og det er vi også.

Må jeg erindre fru Pernille Sams om, at denne regering altså var den første – og jeg ved, det var planlagt i den tidligere regerings tid – til at få lavet et cirkulære, som pålægger ethvert ministerium, hvor det overhovedet har nogen relevans, at vurdere de erhvervsøkonomiske konsekvenser af hvert eneste lovforslag, der fremsættes.

Det betyder ikke, at der ikke kan vedtages et lovforslag, der koster erhvervslivet noget. Men det betyder, at det indgår i regnestykket, at man er opmærksom på det, og så må man af og til overveje nogle lempelser, hvis man har belastet erhvervslivet for meget, for erhvervslivet lever i et samfund, lever i et rum, hvor der er forskellige hensyn, der skal vejes op mod hinanden, og det er hele tiden dilemmaet.

Dermed har jeg også sagt noget om bredden i erhvervspolitikken, som hr. Bjørn Elmquist fremhævede. Ganske rigtigt, noget af det vigtigste, jeg synes der er sket – og det skyldes jo ikke nogen regerings eller nogen persons indflydelse – er, at man ser erhvervspolitikken ikke bare som en gammeldags industripolitik, men ser

den bredt og inddrager den i et godt samarbejde i alle ministerier, der sidder og bøffer med en eller anden problemstilling, der vedrører erhvervslivet – og hvem gør ikke det nu om dage?

Der har været talt om tilskudsjunglen, og det har jeg fornemmet der var almindelig enighed om. Lad os nu prøve at få det kogt ned og få det gjort overskueligt. Jeg har ikke sagt, vil jeg sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller, hvis han er her. Det er han ikke, det er også lige meget, jeg siger det alligevel. Jo, undskyld til SF's ordfører, han er her. Jeg har bestemt ikke sagt, at tilskudsordninger bare skal helt væk. Det være udtrykkeligt understreget. Vi har stadig tilskudsordninger i Erhvervsministeriet, og de syv, vi har tilbage ud af Gud ved hvor mange, tror jeg egentlig bliver der, og jeg vil også godt nævne, hvad det er for nogle. Det er også lidt et svar til hr. Frank Aaen, som netop efterlyste viden, forskning osv.

Det er sådan noget som centerkontrakter, hvor vi netop siger til de virksomheder, der har brug for at benytte offentlige forskningscentre, at de skal vide, at et forskningscenter kan stille med den allerhøjeste ekspertise og i givet fald hive forskere ind fra udlandet. Det får institutionen penge til, hvis der kommer en virksomhed og ønsker noget dér.

Det drejer sig om udviklingskontrakter, hvor det offentlige igen kan gå sammen med de private. Det offentlige skal ikke producere noget som helst, men skal stille viden, afprøvningsfaciliteter eller et eller andet til rådighed for virksomheden. Igen et fornuftigt samspil, som produktudvikler, men ikke tilskud, der binder penge i virksomhederne, hvis de gør noget, som de under alle omstændigheder burde gøre, nemlig produktudvikler, og hvis de ikke produktudvikler, har de ingen virksomhed om 5 år; så nemt er det.

Men vi vil gerne være de medspillere, der stiller den bedst mulige viden, forskningsresultater, forskere, eller hvad det kan være, til rådighed for virksomhederne, så de ved, at hvis de kommer til sådan en forskningsinstitution, så får de den behandling, som de kunne forvente, og den er i topkvalitet. Sådan nogle ting mener jeg stadig der skal gives tilskud til.

Jeg er også meget enig i, at eksporten stadig væk er nødvendig, og vi har faktisk fordoblet eksportstøtten netop i 1996 ud fra den betragtning, at netop når det går godt, netop når de har lidt blod på tanden rundt omkring, er det, den skal have, for det er meget dyrere og meget